

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Bašné a soudců Mgr. Ondřeje Hrabce a Mgr. Kateřiny Kozákové ve věci

žalobce: **Z. Š.**
bytem X
zastoupeného Mgr. Rebekou Mořovskou Židuliakovou, advokátkou
se sídlem Krátký lán 138/8, Praha 6 – Vokovice

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1 – Nové Město

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení o odvolání žalobce ze dne 11. 6. 2024
proti rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 31. 5. 2024, č. j. MHMP 1072527/2024,

takto:

- I. Žalovaný **je povinen** rozhodnout o odvolání žalobce ze dne 11. 6. 2024 proti rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 31. 5. 2024, č. j. MHMP 1072527/2024, a to **do 15 dní** od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalobci **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- III. Žalovaný **nemá právo** na náhradu nákladů řízení

Odůvodnění:

I. Základ sporu a obsah podané žaloby

1. Z dokladů přiložených žalobcem k žalobě vyplývá, že žalobce podal dne 18. 5. 2024 žádost o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Konkrétně žádal o poskytnutí anonymizovaného rozhodnutí ze dne 21. 12. 2016, č. j. MHMP 2255730/2016/Deu. Magistrát hl. m. Prahy přípisem ze dne 31. 5. 2024, č. j. MHMP 1072527/2024, žalobci sdělil, že daný správní spis byl již skartován. Proti tomuto přípisu podal žalobce dne 11. 6. 2024 stížnost, která byla Magistrátu hl. m. Prahy doručena stejný den. Dne 21. 8. 2024 žalobce požádal Úřad pro ochranu osobních údajů o uplatnění opatření proti nečinnosti ve smyslu § 80 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Tato žádost byla Úřadu pro ochranu osobních údajů doručena dne 18. 7. 2024. Úřad pro ochranu osobních údajů opatřením proti nečinnosti ze dne 16. 9. 2024, č. j. UOOU-03361/24-5, přikázal žalovanému rozhodnout o žalobcově stížnosti ze dne 11. 6. 2024 do 15 dní od doručení tohoto opatření.
2. Žalobce v podané žalobě popsal výše uvedený skutkový stav. Přípis Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 31. 5. 2024 v žalobě označil za rozhodnutí o odmítnutí žádosti, jelikož je na něj nutné nahlížet z materiálního hlediska. Je-li přípis Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 31. 5. 2024 rozhodnutím, je nutné na žalobcovu stížnost ze dne 11. 6. 2024 hledět rovněž z materiálního hlediska jako na odvolání. Přestože Úřad pro ochranu osobních údajů vydal opatření proti nečinnosti, žalovaný byl i ke dni podání žaloby dne 31. 10. 2024 nečinný a o odvolání žalobce nerozhodl. Žalobce navrhuje, aby soud uložil žalovanému povinnost rozhodnout o jeho odvolání ze dne 11. 6. 2024, a to do 15 dnů od právní moci rozsudku.

II. Posouzení žaloby

3. Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) na úvod uvádí, že souhlasí s žalobcem, že přípis Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 31. 5. 2024 je možné považovat za rozhodnutí o odmítnutí žádosti dle § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím. V tomto dokumentu Magistrát hl. m. Prahy sice uvedl, že poskytuje požadované informace, to se však zjevně nestalo, jelikož zároveň uvedl, že požadované rozhodnutí již bylo skartováno. Magistrát hl. m. Prahy tak fakticky žalobci neposkytl požadované informace, o čemž žalobce zpravitel a tento postup i odůvodnil. Elementární znaky rozhodnutí tak tento přípis disponuje, přestože např. neobsahuje poučení. Taková vada však nečiní rozhodnutí nicotným či z něj nečinný prostý přípis. Z obdobného důvodu soud souhlasí s žalobcem, že na jeho podání ze dne 11. 6. 2024, jež nazval stížnost, je nutné nahlížet jako na podané odvolání proti rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 31. 5. 2024. Soud tak v dalším textu bude dané dokumenty označovat v souladu s tímto názorem.
4. Soud žalobu posoudil, přičemž podle § 81 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), vycházel ze skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí, a to z podkladů, které předložil žalobce k podané žalobě. Konkrétně žalobce doložil rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 31. 5. 2024 a doručenkou k němu, odvolání ze dne 11. 6. 2024 a doručenkou k němu, podanou žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti ze dne 17. 7. 2024 a doručenkou k ní, a posledně opatření proti nečinnosti Úřadu pro ochranu osobních údajů ze dne 16. 9. 2024 a doručenkou k němu.
5. Městský soud žalovaného vyzval, aby se k podané žalobě ve lhůtě 3 týdnů vyjádřil a aby předložil správní spis, který ve věci vede. Žalovaný se ve stanovené lhůtě nevyjádřil a ani nepředložil správní spis. Soud jej proto přípisem ze dne 9. 12. 2024, č. j. 5 A 107/2024-21, vyzval znovu, aby předložil správní spis a vyjádřil se k podané žalobě. Zároveň jej poučil, že nesplní-li v dané tří denní lhůtě výzvu, bude soud vycházet z dokladů, které žalobce k žalobě doložil. Tyto doklady soud

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

- žalovanému zaslal jako přílohu k výzvě. Opakovaná výzva byla žalovanému doručena dne 9. 12. 2024. Ani v nové lhůtě, jež uplynula dne 12. 12. 2024, se však žalovaný k podané žalobě nevyjádřil a správní spis nepředložil. V souladu s poučením daným žalovanému v přípisu tak soud vychází ze skutkového stavu, jež plyne z dokladů, které předložil k podané žalobě žalobce. Soud rovněž výzvou ze dne 12. 12. 2024, č. j. 5 A 107/2024-23, vyzval žalobce ke sdělení, zda se něčeho změnilo na procesním stavu věci, zejména zda žalovaný již vydal rozhodnutí o jeho odvolání ze dne 11. 6. 2024. Žalobce dne 16. 12. 2024 k výzvě soudu uvedl, že žalovaný o jeho odvolání nerozhodl. Soud je tak názoru, že na procesním stavu věci se od podané žaloby ničeho nezměnilo.
6. Přestože soud neměl k dispozici správní spis a vycházel tak toliko z podkladů, které předložil žalobce (o čemž byl i žalovaný poučen ve výzvě ze dne 9. 12. 2024), rozhodl bez nařízení jednání, jelikož v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti je možné rozhodnout i jen na základě účastníky předložených listinných důkazů bez nařízení jednání. Povinnost nařídit jednání za účelem provedení dokazování je v soudním řádu správním stanovena v § 77 odst. 1, který je zařazen do úpravy řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, a proto tento závěr na řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti nedopadá, neboť její úprava obdobné ustanovení neobsahuje. Ze systematického výkladu a principu racionálního zákonodárce proto vyplývá, že pokud by měl uvedený závěr platit i pro řízení o nečinnostní žalobě, obdobné ustanovení by příslušný díl zákona obsahoval, popřípadě by jej zákonodárce vložil do obecných ustanovení o řízení. Tak tomu však není. Naproti tomu § 115a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, který je v soudním řízení správním aplikovatelný dle § 64 s. ř. s., stanoví, že *k projednání věci samé není třeba nařizovat jednání, jestliže ve věci lze rozhodnout jen na základě účastníky předložených listinných důkazů a účastníci se práva účasti na projednání věci vzdali, popřípadě s rozhodnutím věci bez nařízení jednání souhlasí*. Z uvedeného vyplývá, že v řízení o nečinnostní žalobě provádí soud dokazování při jednání, avšak jednání nemusí nařizovat, lze-li rozhodnout jen na základě účastníky předložených listinných důkazů a účastníci se práva účasti na projednání věci vzdali či s takovým rozhodnutím souhlasí. Jelikož v projednávané věci účastníci s rozhodnutím bez nařízení jednání souhlasili, resp. v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. nevyjádřili nesouhlas s rozhodnutím věci bez nařízení jednání, a soud vycházel pouze z listin předložených účastníky, jednání v souladu s § 64 s. ř. s. ve spojení s § 115a o. s. ř. nenařizoval (obdobně viz zejména rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 20. 7. 2022, č. j. 54 A 50/2021-38, bod [16]).
 7. Městský soud se nejdříve zabýval přípustností podané žaloby. Z listin doložených žalobcem vyplývá, že žalobce bezvysledně vyčerpал prostředky na ochranu proti nečinnosti ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s., když se v souladu s § 16b odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím (*K opatřením proti nečinnosti nadřízeného orgánu podle zvláštního právního předpisu je příslušný Úřad pro ochranu osobních údajů*.) obrátil na Úřad pro ochranu osobních údajů, aby uplatnil opatření proti nečinnosti. Přestože Úřad pro ochranu osobních údajů vydal opatření proti nečinnosti, toto nevedlo k odstranění nečinnosti. Žalobce tak bezvysledně vyčerpал prostředky na ochranu proti nečinnosti.
 8. Soud se rovněž zabýval otázkou pasivní procesní legitimace. Je-li podáno odvolání proti rozhodnutí a o tomto odvolání nebylo v zákonné lhůtě rozhodnuto, je pasivně procesně legitimován v řízení o žalobě na ochranu proti této nečinnosti odvolací správní orgán, a to i když prvostupňový správní orgán odvolání nepředložil svému nadřízenému správnímu orgánu k rozhodnutí (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2020, č. j. 2 As 26/2019-36, a tam v bodě [36] citovaná bohatá judikatura). Žalobce tak žalovaného zvolil správně.
 9. Dále se městský soud zabýval důvodností podané žaloby, a dospěl k závěru, že je důvodná.
 10. Dle § 16 odst. 2 zákona o svobodném přístupu k informacím *povinný subjekt předloží odvolání spolu se spisovým materiálem nadřízenému orgánu ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení odvolání*.

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

11. Dle § 16 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím *nadřízený orgán rozhodne o odvolání do 15 dnů ode dne předložení odvolání povinným subjektem. Lhůta pro rozhodnutí o rozkladu je 15 pracovních dnů ode dne doručení rozkladu povinnému subjektu. Lhůtu nelze prodloužit.*
12. Z citovaných ustanovení vyplývá, že povinný subjekt má povinnost do 15 dnů ode dne doručení odvolání předložit svému nadřízenému orgánu toto odvolání a ten musí do 15 dnů ode dne jeho doručení o odvolání rozhodnout.
13. V posuzované věci žalobce odvolání podal dne 11. 6. 2024 a prozatím o něm nebylo rozhodnuto. Je tak zjevné, že žalovaný je nečinný.
14. Městský soud opakuje, že v tomto rozsudku vychází z podkladů a tvrzení, které soudu předložil žalobce. Žalovaný však měl dostatek časového prostoru k tomu, aby tvrzení žalobce rozporoval. Soud ostatně žalovaného 2x vyzval, aby se ve věci vyjádřil. Za této přetrvávající pasivity žalovaného tak soud nemá důvod pochybovat o tvrzení žalobce, že o odvolání nebylo doposud rozhodnuto.
15. Soud uzavírá, že shledal, že žalovaný je ohledně rozhodnutí o odvolání žalobce ze dne 11. 6. 2024 proti rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 31. 5. 2024, č. j. MHMP 1072527/2024, nečinný. Žaloba je tak důvodná.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

16. Z výše uvedených důvodů městský soud rozhodl tak, jak je ve výroku I tohoto rozsudku uvedeno. Lhůta, ve které přikázal žalovanému rozhodnout, vyplývá z výše citovaného § 16 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím a z § 81 odst. 2 s. ř. s., dle kterého soud stanoví k vydání rozhodnutí přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon. Lhůta v délce 15 dnů k rozhodnutí o podaném odvolání je dle soudu přiměřená.
17. Soud se dále zabýval otázkou náhrady nákladů řízení. Dle § 60 odst. 7 s. ř. s. *jsou-li pro to důvody zvláštního zřetele hodné, může soud výjimečně rozhodnout, že se náhrada nákladů účastníkům nebo státu zcela nebo zčásti nepřiznává.*
18. Komentářová literatura [srov. Kühn, Z. – Kocourek, T. et al. Soudní řád správní. Komentář. Praha: Wolters Kluwer (ČR), 2019; bod 19 komentáře k § 60] k tomuto ustanovení uvádí, že „*judikatura správních soudů se doposud systematicky nezabývala výkladem pojmu ‚důvod hodný zvláštního zřetele‘. Lze proto vyjít z judikatury ÚS a navazující civilistické judikatury vztahující se k obsahově obdobnému § 150 o. s. ř. Podle ní se za okolnosti hodné zvláštního zřetele považují takové okolnosti, pro které by sejevilo v konkrétním případě nespravedlivým ukládat náhradu nákladů řízení tomu účastníku, který ve věci úspěch neměl, a zároveň by bylo možno spravedlivě požadovat na úspěšném účastníku, aby náklady vynaložené v souvislosti s řízením nesl ze svého.*“ Nejtypičtějším důvodem pro takový postup soudu jsou majetkové poměry účastníků řízení, avšak soudu nic nebrání tomu, aby těmito důvody byly i jiné okolnosti, budou-li dostatečně výjimečné a individualizované.
19. Soudu je z jeho úřední činnosti známo, že nyní posuzovaná věc je jednou z mnoha právně i skutkově obdobných nečinnostních žalob směřovaných proti různým správním orgánům (nejčastěji Magistrátu hl. m. Prahy a Ministerstvu dopravy), v nichž figuruje na pozici zástupkyně různých žalobců advokátka Mgr. Rebeka Moťovská Židuliaková. Vystupují v nich různí žalobci (celkem jde o zhruba 10 osob), ale tím se odlišnosti vyčerpávají. Žádosti o informace jsou obdobně koncipované, týkají se přestupkové agendy na úseku dopravy, jejich žalobci typicky požadují jednotlivé písemnosti z přestupkových spisů, k nimž nemají žádný vztah, nebo na první pohled nahodilé informace z činnosti příslušného správního orgánu. Žalobci, resp. jejich zástupkyně, podávají často již v první možný den opravné prostředky či návrhy na provedení opatření proti nečinnosti a následně správní žaloby, které bývají ve velké většině případů úspěšné. Žaloby

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

samotné pak mají do značné míry formulářovou podobu, jelikož reagují na typově shodný postup správních orgánů a brání se proti nim totožnou právní argumentací.

20. Soudu je známo, že např. v řízeních vedených po sp. zn. 11 A 72/2024, 14 A 49/2024 nebo 5 A 84/2024 Ministerstvo dopravy poukázalo na zátěž, kterou mu působí několik fyzických osob včetně nynějšího žalobce svými zjevně organizovanými procesními obstrukcemi ve věcech řídičských přestupků, jež nápadně připomínají praktiky tzv. pojišťoven proti pokutám. Ve věci sp. zn. 14 A 49/2024 ministerstvo přiložilo také vyjádření ředitele odboru komunikace, který poukázal na to, že žádosti stejného žalobce (Z. Š.) zřejmě plní privátní účel, slouží pro systémové obstrukce přestupkových řízení a také pro získání financí z jednotlivých řízení. Pan Š. sice podává žádosti jako soukromá osoba, ale současně působí jako prezident, ředitel či osoba v jiné řídicí funkci ve společnostech a spolcích, které byly úzce spjaty s tzv. pojišťovnami na pokuty, ve kterých figuroval pravomocně odsouzený P. K. Právě po něm Z. Š. nastupoval na vedoucí posty v těchto právnických osobách. Poukázal na to, že pan Š. je od 19. 9. 2022 prezidentem spolku Ochrana řidičů, o. s., a na rozsudek městského soudu ze dne 12. 1. 2023, č. j. 19 A 41/2021-57, který popsal činnost tohoto spolku. Z. Š. nahradil 19. 4. 2023 P. K. také v pozici ředitele v Share CAR!, z.s., jehož hlavním smyslem byla snaha sdílet vozidla tak, aby nebylo možné určit řidiče v přestupkových řízeních. Stejně tak nahradil P. K. v VP RIP 2024, z.s. (dříve Virtuální provozovatel). Dne 1. 11. 2022 byl pan Š. zvolen prezidentem Spolku provozovatelů služeb v gastronomii a hotelnictví, kde do té doby figuroval pan K. Tento spolek spolu s Share CAR! jsou pak zakládajícími členy spolku Anděl na cestě, z.s., který je letos mimořádně aktivní a podává desítky žádostí o informace po celé ČR. Žádosti, které podává pan Š., se nápadně podobají žádostem, které v minulosti zasílal právě pan K. Ministerstvo nemá přehled o tom, kolik žádostí o informace stran dopravních přestupků, navazujících stížností a odvolání podává pan Š. napříč jednotlivými kraji. Jen proti Magistrátu hl. m. Prahy subjektu podal v poslední době cca 14 odvolání a stížností. Několik takových věcí týkajících se pana Š. se řeší v Moravskoslezském a Pardubickém kraji. Tato čísla samy o sobě nejsou nijak extrémní. Pan Š. ovšem podává žádost vždy o jedno rozhodnutí a typově stejné žádosti podává cca dalších 10 žadatelů, kteří do loňského roku nebyli aktivní. Tito žadatelé zasílají své žádosti o informace nejen žalovanému, ale také jednotlivým krajům, aby vytvořili tlak a kumulovali opravné prostředky. Jakkoli nelze spekulovat nad přímou domluvou mezi těmito žadateli, je více než nápadné, že někteří si volí k zastupování tutéž advokátku (zástupkyni žalobce). Jde např. o Z. S., J. O. či K. K. a další.
21. I v této věci jde o žalobu pana Š., přičemž předmětem práva na informace je též vydání jednotlivé písemnosti (rozhodnutí) z přestupkového spisu. Stejně jako v odkazovaných jiných věcech je i zastoupen stejnou advokátkou.
22. Žalobce, společně s dalšími osobami z okruhu, který spojuje jak obdobný předmět řízení, tak i osoba právní zástupkyně, generuje nestandardně vysoký počet žádostí o informace podaných během krátkého období, který neúměrně zatěžuje jak povinné subjekty, tak jejich nadřízené orgány. Touto metodou tyto osoby generují množství žádostí o informace, které Magistrát hl. m. Prahy či posléze žalovaný, jenž rozhoduje o navazujících stížnostech a odvoláních, nestíhá vyřídit v zákonné lhůtě. Žalobci se tak do značné míry podílejí na tom, že správní orgány nejsou schopny o jejich žádostech včas rozhodnout. Pokud by žadatelé, následně zastupovaní jmenovanou advokátkou, podali méně žádostí o informace, v nichž by kumulovali větší rozsah požadovaných informací, jistě by nemuseli podávat ani tolik nečinnostních žalob. Soud nepředstírá, že ví, k čemu všichni tito žadatelé žádané informace potřebují. Lze však poznamenat, že pokud by podali jednu společnou žádost, kterou by správní orgány nedokázaly včas k jejich spokojenosti vyřešit, a následně by podali i společnou (nečinnostní) žalobu, soud by rozhodoval o nákladech řízení dle § 12 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

- právních služeb (advokátní tarif). V takovém případě by mimosmluvní odměna přepočtená na jednoho žalobce nedosáhla stejné výše jako v případě jednotlivě podaných žalob. V případě kumulace více požadovaných informací do jedné žádosti by byl rozdíl samozřejmě ještě výrazně větší (v usnesení ze dne 20. 11. 2024, č. j. 14 A 49/2024-76, zdejší soud vypočetl, že žalobcům zastoupeným jmenovanou advokátkou byly v posledním půlroce přiznány náhrady nákladů řízení v celkové výši okolo 200 000 Kč)
23. Také v samotných soudních řízeních se vyskytla řada podezřelých okolností. Ukázalo se tak, že v některých případech požadují různí žalobci po správním orgánu totožné informace (např. žaloby posuzované v řízeních sp. zn. 10 A 44/2024 a 10 A 59/2024). Nebo že v řízení sp. zn. 11 A 108/2024 jmenovaná zástupkyně předložila plnou moc udělenou jí tehdejší žalobcem ve vztahu k jiné žádosti o informace, a v reakci na následnou výzvu soudu zaslala dodatečnou plnou moc pro dané řízení, kterou však namísto tamějšího žalobce podepsal J. H., který je též jedním z řady žalobců, které zástupkyně před zdejším soudem v obdobných věcech zastupuje (sp. zn. 10 A 59/2024, 6 A 68/2024, 18 A 56/2024, 18 A 60/2024, 10 A 91/2024, 3 A 77/2024 a 11 A 107/2024). Nebo že za mnoho žalobců, které zastupuje jmenovaná advokátka, hradí soudní poplatek jeden z nich, K. K. (srov. usnesení č. j. 14 A 49/2024-76), jak se to stalo i v nyní posuzované věci.
24. Žádosti o informace kromě toho nemají zjevný účel. Jak soud již uvedl, na první pohled jde o nahodile zvolené dokumenty nebo informace, jejichž pojítkem je právě agenda přestupků v silniční dopravě. Účel žádosti o informace samozřejmě nemá žádnou váhu při jejím posuzování a zásadně nemůže být důvodem pro neposkytnutí informace, ale soud k němu nepochybně může přihlídnout při rozhodování o nákladech soudního řízení. Soud si je vědom, že totožný žalobce v řízení sp. zn. 11 A 72/2024 prostřednictvím své zástupkyně vysvětlil, že „požádal Magistrát hl. m. Prahy o větší počet rozhodnutí. Šlo totiž o správní rozhodnutí, jejichž seznam byl propíráán na fóru 30kmh.cz, který měl mít původ od pracovníka magistrátu a měl souviset s nestandardním hodnocením úředníků, kteří měli na uložených pokutách přímo finančně participovat. Žalobce je dalek přímých obvinění v tomto směru, v dohledné době však zveřejní svou vlastní „investigativní“ analýzu, kterou vypracovává částečně samostatně a částečně za použití nástrojů AI srovnáním s rozhodnutími, u kterých takové podezření dáno není.“ Přestože městský soud v řízení vedeném pod sp. zn. 10 A 107/2024 přípisem z 18. 11. 2024 tamějšího žalobce, patřícího do okruhu shora jmenovaných osob a zastoupeného stejnou advokátkou, se shora předestřenými pochybnostmi seznámil a vyzval jej ke specifikaci obsahu, parametrů a metodiku připravované analýzy, odpovědi se nedočkal. Tato skutečnost tedy zatím zůstává jen v rovině tvrzení. Přičemž, ve světle uvedeného i s ohledem na popsané širší okolnosti věci, žalobcovo vysvětlení podané ve věci 11 A 72/2024 nutně nepůsobí důvěryhodně.
25. Soud si je vědom usnesení ze dne 5. 11. 2024, č. j. 8 A 79/2024-38, v němž jiný jeho senát považoval postup jiného žalobce, zastoupeného touž zástupkyní, za šikanózní výkon práva. Pátý senát, ve shodě i s jinými senáty městského soudu (srov. usnesení ze dne 20. 11. 2024, č. j. 14 A 49/2024-76, usnesení ze dne 28. 11. 2024, č. j. 10 A 107/2024-25, usnesení ze dne 3. 12. 2024, č. j. 11 A 72/2024-34, nebo dokonce i usnesení ze dne 11. 12. 2024, č. j. 8 A 59/2024-48), shledal a výše popsal indicie, že šikanózní může být i nynější žaloba, jež má minimálně zneužívající potenciál. Přesto soud prozatím považoval za předčasné vyslovit jednoznačný závěr, že jednání žalobce a jeho zástupkyně je nutné považovat za zneužití žalobního práva, jehož účelem je primárně získat náhradu nákladů řízení (podrobněji rozsudek Krajského soudu v Plzni č. j. 76 A 6/2021-57 z 30. 3. 2022, bod [25] a násl.). Je tomu tak i s ohledem na výjimečnou povahu konceptu zneužití práva, k němuž Nejvyšší správní soud v bodě [33] rozsudku ze dne 10. 11. 2015, č. j. 1 Afs 61/2015-46, uvedl, že „je sám o sobě jednoduše zneužitelný. Orgány veřejné moci by obecně měly odolávat pokušení vydávat se v argumentaci právě jeho cestou, pokud se nabízí cesta jiná. [...] Zákaz zneužití práva je

opravdu prostředkem „ultima ratio“, který plní funkci záchranné brzdy pro případ, že by konkrétní pravidla při svém doslovném uplatnění vedla k rozporu s konceptem materiální spravedlnosti, protože jsou využívána v rozporu s podstatou daného práva, resp. jeho smyslem a účelem“. To ovšem neznamena, že při neodůvodněné kumulaci dalších věcí stejného či obdobného charakteru soud nebude v budoucnu s dalšími obdobně konstruovanými žalobami takovým způsobem zacházet.

26. Právní řád pak poskytuje soudu i jemnější nástroje, jak zohlednit shora podrobně popsané zvláštní okolnosti, a to právě v podobě mimořádného nepřiznání náhrady nákladů řízení z důvodů hodných zvláštního zřetele dle § 60 odst. 7 s. ř. s. Těmi jsou v nynější věci nestandardně vysoký počet žádostí o informace, podaných v krátké době bez zjevného účelu skupinou osob propojených nejen obdobným postupem ve správním řízení, ale také osobou advokátky Mgr. Rebecky Moťovské Židuliakové, a následně podání víceméně formulářových žalob. Obsah těchto podání, procesní postup žadatelů (resp. žalobců) i řada podezřelých okolností podle názoru soudu odůvodňují závěr, že by bylo nespravedlivé uložit náhradu nákladů řízení žalovanému, ačkoli by k tomu byl za obvyklých okolností povinen.
27. Soud žalobce v tomto řízení se svými pochybnostmi i s možností tohoto postupu předem neseznamoval, a to z důvodu, že mu tento postup musí být zřejmý již z jiných, výše citovaných řízení vedených zdejším soudem (např. již citované usnesení ze dne 20. 11. 2024, č. j. 14 A 49/2024-76, usnesení ze dne 28. 11. 2024, č. j. 10 A 107/2024-25, usnesení ze dne 3. 12. 2024, č. j. 11 A 72/2024-34, nebo usnesení ze dne 11. 12. 2024, č. j. 8 A 59/2024-48). Ve dvou posledně zmíněných řízeních městský soud již tamějšího žalobce, jež byl zastoupen stejnou advokátkou (a ve 2 z těchto řízení se jednalo přímo o nynějšího žalobce), rovněž nevyžýval k vyjádření se k případnému nepřiznání náhrady nákladů řízení. Ani rozhodnutí v této věci proto pro něj nemůže být překvapivé.
28. Vzhledem ke všemu shora uvedenému soud výrokem II rozhodl podle § 60 odst. 7 s. ř. s. tak, že žalobci se nepřiznává náhrada nákladů řízení.
29. Výrok III je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s. Jelikož žalovaný neměl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení nemá.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

Praha 18.12.2024

Mgr. Gabriela Bašná v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem provedla: S. K.